

Om virkningen af ændringer som de foreslåede udtalte *forslagsstillerne* bl. a. følgende i bemærkningerne til forslaget:

„Forslaget om delvis indkomstskattefritagelse tager sigte på at opmuntre personer til at øge arbejdsindsats og dermed deres arbejdsindtægt i forhold til det foregående skatteår. Ved den foreskrevne binding af vedkommende del af ekstraindtægten vil der ske en så væsentlig forøgelse af den private opsparing, at staten kan undlade som hidtil at opkræve et større provenu, end der kræves til dækning af statens udgifter.

Ved nedsættelse af udskrivningsprocenten opnås mulighed for tilsvarende nedsættelse af trækprocenten; selv når hensyn tages til, at en del af merprovenuet ved en momsforhøjelse på 5 pct. — formentlig ca. 1 milliard af de ca. 6½ milliard kr. — må anvendes til nødvendige forhøjelser af de sociale ydelser, vil differencebeløbet på ca. 5½ milliard kunne benyttes til en væsentlig nedsættelse af trækprocenten og/eller en betydelig forhøjelse af den skattefri bundgrænse.“

Ved 1. behandling erklærede *finansministeren* sig principielt enig med forslagsstillerne med hensyn til forslagets punkt 1 og henviste i øvrigt til de af regeringen nyligt fremsatte forslag til en skattereform (se A. I nr. 8 og 9). Om de praktiske muligheder for forslagernes gennemførelse udtalte ministeren bl.a.:

„Jeg har selv haft tanker i samme retning som den ordning, der her foreslås, men må sige, at det næppe vil være muligt at udforme en sådan ordning på nogenlunde rimelig måde. Det er f. eks. svært at se, hvordan man nærmere skal definere den ekstraindkomst, som forslaget opererer med. Hvis man forestiller sig, at det er afgørende, at indkomsten i 1975 er højere end i 1974, vil alene den almindelige lønudvikling give de allerfleste lønmodtagere adgang til at benytte ordningen, hvis de altså ellers har råd til det. Det vil ikke være muligt at etablere et system, hvorefter opsparingsbegunstigelsen alene knyttes til ekstraindkomst som følge af en øget arbejdsindsats; det ville kræve en individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde, hvilket rent administrativt forbyder sig selv — hvad med de selvstændige erhvervsdrivende? Jeg kan ikke se, at det overhovedet vil være muligt for dem at udskille den del af en eventuel merindtægt, som skyldes en ekstra arbejdsindsats.

Selv om man altså kunne have sympati for tanken — og det kan jeg godt sige jeg i allerhøjeste grad har haft, for jeg har haft meget inde i overvejelserne også på et tidligere tidspunkt, om det vil være muligt — må jeg nok sige, at de praktiske vanskeligheder vil være så overvældende og mulighederne for at gennemføre en fornuftig administration af ordningen så ringe, at jeg ville være betænkelig ved at skulle anbefale et sådant forslag.

Om punkt 2 i forslaget behøver jeg kun at sige, at tanken om en forhøjelse af merværdiafgiften jo indgår i regeringens overvej-